

Forfatter: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind

Titel: BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-05-23)

Citation: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind: "BREV TIL: Quaade, George Joachim FRA: Frijs, Christian Emil Krag-Juel-Vind (1869-05-23)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)*, Henrik Koppels Forlag, s. 242. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-002-shoot-L0018250060020141.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Udenrigsminister Grev Frijs til Kammerherre Quaade, Gesandt i Berlin

Marienbad, 23. Mai 1869.

Kjære Quaade!

. . . Naar jeg er færdig med min Brøndkuur, hvilket som ommeldt jeg haaber maa være Tilfældet den 9de eller 10de Juni tænker jeg at begive mig sporenstregs hjem, naar der ikke er Opfordring til at fravige dette mits. 243personlige Ønske, men det følger af sig selv, at Hensynet til min Behagelighed er et secondairt, naar og saa længe jeg er i Statstjenesten. Jeg ønsker ikke at gaae af Veien for Noget, men jeg ønsker heller ikke at opsøge Ubehageligheder navnlig naar dette, saaledes som det under de omskiftende Luner let kan tænke sig, kunde faae Udseende af som om man havde været paatrængende og da var bleven »schnöde abgewiesen«; for mit personlige Vedkommende kunde dette være ligegyldigt, da jeg godt kunde bære dette og dog i mine egne Tanker staae som den Fornuftigste; men jeg vil under ingen Betingelse paadrage Stillingen en slig Tilretteviisning; — at noget virkeligt Gode kunde opnaaes er desværre udenfor Sandsynligheden; — hvad det andet Besøg angaaer som De omtaler da var det en naturlig Høflighedsopmærksomhed og der blev fra min Side ved strax at reise efter at have modtaget Indbydelse til Middag — hvilket var en Besvarelse af Høfligheden hvorpaa jeg satte megen Priis — tydelig viist, at jeg ikke kunde ønske at give dette Besøg nogen anden Carakteer. — Havde jeg fulgt min Lyst alene havde jeg benyttet congéen til at gaae til Paris, som er det Sted, hvor jeg fortrinsviis kan adspredes og opmuntres, og hvortil jeg meest trængte, og jeg er fuldt overbeviist om at i Virkeligheden vilde slig Reise ikke have havt den ringeste Indflydelse, thi vedkommende Regjeringer vilde alfor godt have vidst at dette for Øieblikket ikke kunde have Noget at betyde, men hvor lidet jeg end bryder mig om Avisssnak, saa kunde jeg dog ikke ønske at være een om end uskyldig Aarsag til at man atter brugte vort Land som Bold til at spille med i Lighed med hvad der i de senere Tider er skeet med andre Smaastater. Den Grad af Opmærksomhed eller Vigtighed er for Øieblikket den mindst ønskelige. — . . .

C. E. Frijs.

16*